

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XXXII, Nr. 11 (380), 2025

PAPA LEON AL XIV-LEA

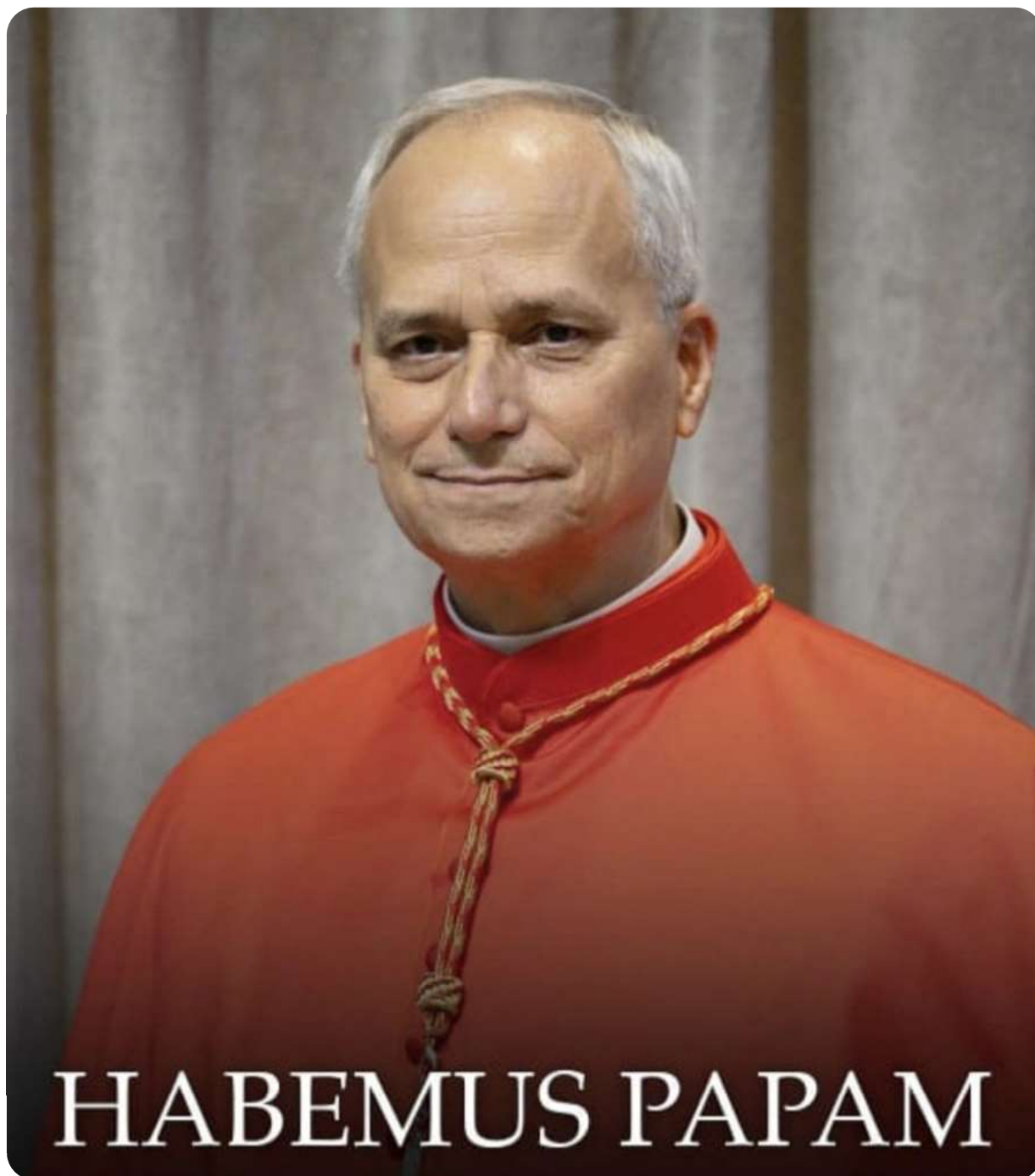

Foto: <https://es.zenit.org/>

Prima binecuvântare „Urbi et Orbi” a Papei Leon al XIV-lea

Pacea să fie cu voi toți! Iubiți frați și surori, acesta este primul salut al lui Cristos înviat, Bunul Păstor care și-a dat viața pentru turma lui Dumnezeu. Și eu doresc ca acest salut de pace să intre în inimile voastre, să ajungă la familiile voastre și la toți oamenii, oriunde s-ar afla; și la toate popoarele și la întreg pământul: Pacea să fie cu voi! Aceasta este pacea lui Cristos înviat, o pace dezarmantă, umilă și perseverentă. Ea vine de la Dumnezeu. Dumnezeu, care ne iubește pe toți, necondiționat.

Păstrăm încă în urechi vocea slabă, dar mereu curajoasă, a Papei Francisc, care a binecuvântat Roma – Papa care a binecuvântat Roma și a dat binecuvântarea sa lumii întregi în acea dimineață a zilei de Paște. Permiteți-mi să continui aceeași binecuvântare. Dumnezeu ne iubește, Dumnezeu vă iubește pe toți, și răul nu va învinge. Suntem cu toții în mâinile lui Dumnezeu. Fără teamă, uniți, mână în mână cu Dumnezeu și între noi, să mergem înainte. Suntem discipoli ai lui Cristos, Cristos

merge înaintea noastră. Lumea are nevoie de lumina Lui. Omenirea are nevoie de El ca de o punte pentru a fi atinsă de Dumnezeu și de iubirea Sa. Ajutați-ne și voi, și unii pe alții, să construim punți prin dialog și întâlnire, unindu-ne toți pentru a fi un singur popor, mereu în pace. Mulțumim, Papa Francisc!

Doresc să le mulțumesc și tuturor fraților mei Cardinali care m-au ales să fiu Succesorul lui Petru și să merg împreună cu voi ca o Biserică unită, căutând mereu pacea și dreptatea, căutând mereu să lucrăm ca femei și bărbați credincioși lui Isus Cristos, fără teamă, pentru a-l proclama Evanghelia, pentru a fi misionari. Eu sunt un fiu al Sfântului Augustin, un augustinian, care a spus: „Cu voi sunt creștin, pentru voi sunt Episcop”. Așadar, putem să mergem împreună spre acea patrie pe care Dumnezeu ne-a pregătit-o.

Bisericii din Roma, un salut special: Trebuie să căutăm împreună cum să fim o Biserică misionară, ce construiește punți, dialog, fiind mereu deschiși să primim, ca această piață, cu brațele deschise pe toți, toți cei care au nevoie de caritatea noastră, de prezența noastră, de dialog, de iubire.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Mihaela Caba-Madarasi, Cristian Ciulea, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Maria-Mirela Filimon, Eugen Ivuț, Silvia Pantîș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it;
Tel: 0722.450.013

Abonamente și difuzare: Claudiu Boda

Magazin „Sfânta Tereza”

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 4

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Leon al XIV-lea la Rugăciunea *Angelus*

Să ne rugăm pentru vocații

11.05.2025

Dragi frați și surori, o duminică frumoasă!

Consider un dar de la Dumnezeu faptul că prima duminică a slujirii mele ca Episcop al Romei este Duminica Bunului Păstor, a patra duminică de Paști. În această duminică, auzim întotdeauna proclamat la Liturghie un pasaj din capitolul 10 din Evanghelia după Ioan, în care Isus se revelează ca adevăratul Păstor: care își cunoaște și își iubește oile și își dă viața pentru ele.

Această duminică marchează, de asemenea, Ziua Mondială de Rugăciune pentru Vocații, pe care o celebrăm de 62 de ani. De asemenea, Roma găzduiește astăzi Jubileul Fanfarelor și al Divertismentului Popular. Îi salut pe toți acești pelerini cu afecțiune și le mulțumesc pentru că, prin muzica și spectacolele lor, însuflețesc sărbătoarea lui Cristos Păstorul cel Bun: Cel care călăuzește Biserica cu Duhul Său Sfânt. În Evanghelia, Isus spune că își cunoaște oile și că ele îi ascultă glasul și îl urmează (cf. Ioan 10,27). Într-adevăr, așa cum învață Sfântul Grigorie cel Mare, oamenii „răspund iubirii celor care îi iubesc” (Omilia 14, 3-6).

Astăzi, frați și surori, am așadar bucuria de a mă ruga împreună cu voi și cu tot poporul lui Dumnezeu pentru vocații, în special pentru cele la preoție și la viața consacrată. Biserica are o nevoie atât de mare de ele! Este important ca tinerii și tinerele aflați pe drumul vocației să găsească acceptare, ascultare și încurajare în comunitățile lor și să poată admira modele credibile de dăruire generoasă față de Dumnezeu și față de frații și surorile lor.

Să preluăm invitația pe care Papa Francisc ne-a lăsat-o în mesajul său pentru astăzi: invitația de a-i primi și de a-i însoți pe tineri. Și să îi cerem Tatălui nostru ceresc să ne ajute să trăim în slujire unii față de alții, fiecare în funcție de starea sa de

viață, păstori după inima Sa (cf. Ieremia 3,15), capabili să se ajute reciproc să meargă în iubire și adevăr. Iar tinerilor, le spun: nu vă fie teamă! Acceptați invitația Bisericii și a lui Cristos Domnul! Fie ca Fecioara Maria, a cărei întreagă viață a fost un răspuns la chemarea Domnului, să ne însoțească mereu în urmarea lui Isus.

După *Angelus*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Dragi frați și surori,

Imensa tragedie a celui de-al Doilea Război Mondial s-a încheiat acum optzeci de ani, pe 8 mai, după ce a făcut șaiszeci de milioane de victime. În scenariul dramatic de astăzi al unui al treilea război mondial pe bucăți, așa cum Papa Francisc a afirmat de mai multe ori, mă adresez și eu liderilor lumii, repetând apelul mereu actual: „Niciodată din nou război!” Port în inima mea suferințele iubitului popor ucrainean. Să se facă tot posibilul pentru a se ajunge cât mai curând la o pace autentică, justă și durabilă. Fie ca toți prizonierii să fie eliberați, iar copiii să se întoarcă la familiile lor.

Sunt profund întristat de ceea ce se întâmplă în Fâșia Gaza: să existe o încetare imediată a focului! Să se acorde ajutor umanitar populației civile sinistrate și să fie eliberați toți ostaticii. Pe de altă parte, am salutat cu satisfacție anunțul de încetare a focului între India și Pakistan și sper că, prin viitoarele negocieri, se poate ajunge curând la un acord durabil. Dar cât de multe alte conflicte există în lume! Îi încredințez acest apel din inimă Reginei Păcii, pentru ca ea să îl prezinte Domnului Isus, pentru a obține pentru noi miracolul păcii.

Și acum vă salut cu afecțiune pe toți, romani și pelerini din diferite țări. Îi salut pe membrii Societății Biblice Britanice și Străine, pe grupul de medici din Granada, Spania, pe credincioșii din Malta, Panama, Dallas – Texas, Valladolid, Torreldones – Madrid, Montesilvano și Cinisi – Palermo. Îi salut pe participanții la manifestația „Să alegem viața”, tinerii din Fraternitatea Sfânta Maria Neprihănită și Sfântul Francisc de Assisi, din Reggio Emilia.

Astăzi, în Italia și în alte țări, sărbătorim Ziua Mamei. Adresez un salut afectuos tuturor mamelor, cu o rugăciune pentru ele și pentru cele care sunt deja în ceruri. La mulți ani de Ziua Mamei tuturor mamelor! Vă mulțumesc tuturor, o duminică frumoasă tuturor!

Biografia Papei Leon al XIV-lea

Primul papă din Ordinul Sfântului Augustin, cardinalul de origine americană Robert Francis Prevost și-a ales numele Leon al XIV-lea. Născut în 14 septembrie 1955 la Chicago, are aproape 70 de ani. Fost prefect al Departamentului pentru episcopi, a fost ales ca episcop al Romei joi, 8 mai 2025, la ora 18.07, în Capela Sixtină. Este al 267-lea papă din istoria Bisericii catolice.

Primul papă augustinian, are aproape 70 de ani. El și-a ales numele de Leon al XIV-lea. Fost prefect al Departamentului pentru Episcopi, a fost ales joi, 8 mai 2025, la ora 18.07 și este cel de-al 267-lea Papă din istorie.

Primul Papă augustinian, el este al doilea Suveran Pontif american, după papa Francisc, dar, spre deosebire de Bergoglio, americanul Robert Francis Prevost, în vârstă de 69 de ani, s-a născut în nordul continentului și a păstorit în sudul acestuia, înainte de a fi chemat de predecesorul său să conducă Departamentul pentru Episcopi și Comisia Pontificală pentru America Latină.

Noul episcop al Romei și-a ales numele Leon al XIV-lea. S-a născut la 14 septembrie 1955 la Chicago, Illinois, tatăl lui fiind Louis Marius Prevost, de origine franceză și italiană, iar mama, Mildred Martínez, de origine spaniolă. Are doi frați, Louis Martín și John Joseph.

Și-a petrecut copilăria și adolescența în Statele Unite, studiind mai întâi la Seminarul minor al Părinților Augustinieni și apoi la Villanova University, în Pennsylvania, unde, în 1977, a obținut licența în matematică și a studiat filosofia. În același an, la 1 septembrie, la Saint Louis, a intrat în noviciat în Ordinul Sfântului Augustin (OSA), în provincia Our Lady of

Good Counsel din Chicago. A făcut primele voturi la 2 septembrie 1978, iar la 29 august 1981 a depus voturile solemne.

După formarea la *Catholic Theological Union* din Chicago, a absolvit Teologia. La vârsta de 27 de ani a fost trimis de superiorii săi la Roma pentru a studia Dreptul Canonic la Universitatea Pontificală Sfântul Toma de Aquino (*Angelicum*). A fost sfințit preot la 19 iunie 1982, la Colegiul Augustinian Sfânta Monica, de către monseniorul Jean Jadot, președinte al Consiliului Pontifical pentru Dialog Interreligios, în prezent Departamentul pentru Dialog Interreligios.

Prevost a obținut licența în 1984, iar în anul următor, în timp ce își pregătea teza de doctorat, a fost trimis la misiunea augustiniană din Chulucanas, Piura, Peru (1985-1986). În 1987 și-a susținut teza de doctorat cu tema „Rolul priorului local al Ordinului Sfântului Augustin” și a fost numit director al Oficiului pentru Vocații și director al Oficiului pentru Misiuni al Provinciei augustinieni „Mother of Good Counsel” din Olympia Fields, Illinois.

În anul următor s-a alăturat misiunii din Trujillo, tot în Peru, ca director al proiectului comun de formare pentru aspiranții augustinieni din vicariatele Chulucanas, Iquitos și Apurímac. Pe parcursul a unsprezece ani, a deținut funcțiile de superior al comunității (1988-1992), director de formare (1988-1998) și profesor al novicilor (1992-1998), iar în arhiepiscopia de Trujillo, de vicar judecătoresc (1989-1998) și profesor de drept canonic, patristică și morală în cadrul Seminarului major „San Carlos și San Marcelo”. În același timp, i s-a încredințat și grija pastorală a bisericii „Doamna Noastră, Maica Bisericii”, ulterior ridicată la rangul de pa-

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

rohie cu titlul "Sfânta Rita" (1988-1999), în periferia săracă a orașului, și a fost administrator parohial al bisericii „Sfânta Fecioară Maria” din Monserrat din 1992 până în 1999.

În 1999 a fost ales prior provincial al Provinciei augustiniene „Maica Bunului Sfat” din Chicago, iar doi ani și jumătate mai târziu, la capitolul general ordinar al Ordinului Sfântului Augustin, frații săi l-au ales ca prior general, confirmându-l în 2007 pentru un al doilea mandat.

În octombrie 2013 s-a întors în provincia sa augustiniană, la Chicago, și a fost director de formare la mănăstirea „Sfântul Augustin”, prim-consilier și vicar provincial; funcții pe care le-a deținut până când papa Francisc l-a numit, la 3 noiembrie 2014, administrator apostolic al diecezei peruane de Chiclayo și, în același timp, episcop titular de Sufar. A luat în posesie canonică dieceza la 7 noiembrie, în prezența nunțului apostolic, James Patrick Green, care l-a hirotonit episcop puțin peste o lună mai târziu, la 12 decembrie, în sărbătoarea Preasfintei Fecioare Maria de Guadalupe, în catedrala „Sfânta Maria”.

Deviza sa episcopală este „In Illo uno unum”, cuvinte pe care Sfântul Augustin le-a rostit într-o predică, Expunere asupra Psalmului 127, pentru a explica faptul că „deși noi, creștinii, suntem mulți, în unicul Cristos suntem una”.

La 26 septembrie 2015 a fost numit episcop de Chiclayo de către pontiful argentinian, iar în martie 2018 a fost ales al doilea vicepreședinte al Conferinței episcopale din Peru, în cadrul căreia este, de asemenea, membru al Consiliului economic și președinte al Comisiei pentru cultură și educație.

În 2019, papa Francisc îl numește printre membrii Departamentului pentru Cler, iar în anul următor printre cei ai Departamentului pentru Episcopi. În 2020, la 15 aprilie, vine numirea papală și ca administrator apostolic al diecezei peruane de Callao.

La 30 ianuarie 2023, papa îl cheamă la Roma ca prefect al Departamentului pentru Episcopi și președinte al Comisiei Pontificale pentru America Latină, promovându-l ca arhiepiscop. Iar în Consistoriul din 30 septembrie al aceluiași an, l-a creat cardinal, atribuindu-i diaconatul de „Sfânta Monica”.

Prevost a intrat în posesia acesteia la 28 ianuarie 2024 și, în calitate de șef al Departamentului, a participat la ultimele călătorii apostolice ale papei Francisc și la prima și a doua sesiune a celei de-a 16-a Adunări Generale Ordinare a Sinodului Episcopilor privind sinodalitatea, care a avut loc la Roma între 4 și 29 octombrie 2023 și, respectiv, între 2 și 27 octombrie 2024. O experiență în adunările sinodale deja dobândită în trecut ca prior al augustinienilor și reprezentant al Uniunii Superiorilor Generali (UGS).

Între timp, la 4 octombrie 2023, papa Francisc îl numește printre membrii Departamentelor pentru Evanghelizare, Secțiunea pentru Prima Evanghelizare și Noile Biserici Particulare; pentru Doctrina Credinței; pentru Bisericile Orientale; pentru Cler; pentru Institutele de Viață Consacrată și Societățile de Viață Apostolică; pentru Cultură și Educație; pentru Texte Legislative; al Comisiei Pontificale pentru Statul Cetății Vaticanului.

La 6 februarie anul acesta, a fost promovat în ordinul episcopilor de către papa Francisc, obținând titulatura bisericii din Albano.

Trei zile mai târziu, pe 9 februarie, a celebrat Sfânta Liturghie în Piața Sfântul Petru – prezidată de papa Francisc – pentru Jubileul forțelor armate, al doilea eveniment major al Anului Sfânt al Speranței.

În timpul ultimei spitalizări a predecesorului său, la policlinica „A. Gemelli”, Prevost a prezidat Sfântul Rozariu pentru sănătatea papei Francisc în Piața Sfântul Petru, la 3 martie.

Vaticanul a publicat portretul oficial, semnătura și stema Papei Leon al XIV-lea

Vaticanul a dezvăluit sâmbătă portretul oficial și semnătura Papei Leon al XIV-lea, dezvăluind îmbrățișarea de către Suveranul Pontif de origine americană a elementelor papale tradiționale la doar două zile după alegerea sa istorică.

Portretul oficial îl arată pe Papa în vârstă de 69 de ani purtând mozzetta roșie (o pelerină scurtă), stola brodată, alba și crucea pectorală aurie – veșminte papale tradiționale care prezintă un contrast vizual cu stilul mai simplu preferat de predecesorul său. Vatican Media a publicat portretul alături de semnătura personală a Papei, care include notația „P.P.” – o abreviere utilizată în mod tradițional în semnăturile papale, care înseamnă „Pastor Pastorum” („Păstorul Păstorilor”). Papa Francisc s-a îndepărtat de această convenție, semnând pur și simplu ca „Franciscus”.

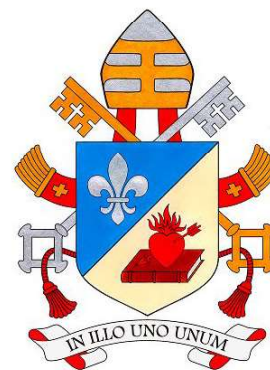
Leone P.P. XIV
8 maggio 2025

Această întoarcere la elementele tradiționale însoțește și stema papală a Papei Leon. Designul heraldic prezintă o floare de crin pe un fundal albastru, simbolizând-o pe Fecioara Maria, în timp ce în partea dreaptă este prezentată Sfânta Inimă a lui Isus, așezată pe o carte pe un fundal crem. Acesta se bazează pe simbolul tradițional al Ordinului Augustinian. Floarea de crin are o semnificație deosebită în iconografia catolică ca simbol al purității și al Fecioarei Maria. Desenul crinului cu trei petale a fost, de asemenea, legat de Preasfânta Treime. Acesta este prezent în mod proeminent în heraldica franceză, ceea ce poate avea o semnificație personală pentru Papă, care are strămoși francezi prin descendența tatălui său. Sub scut se află un pergament care prezintă motto-ul episcopal al Papei: „In illo uno unum” („În unicul [Cristos] suntem una”), o expresie preluată din comentariul Sfântului Augustin la Psalmul 127. Motto-ul reflectă rădăcinile Sfântului Părinte în ordinul augustinian și angajamentul său față de unitatea Bisericii.

10 MAGGIO 2025

Stemma ufficiale
del Santo Padre Leone XIV

Aceste prezentări ale simbolurilor papale – portretul, semnătura și stema – au loc în mod tradițional în primele zile ale unui nou pontificat și oferă indicii despre prioritățile teologice și stilul pastoral pe care noul Papă intenționează să le pună în valoare. Papa Leon al XIV-lea, născut Robert Francis Prevost, în Chicago, a intrat în istorie pe 8 mai, devenind primul Papă născut în SUA.

<https://www.catholicnewsagency.com>

Crucea pectorală a Papei Leon conține relicvele Sfântului Augustin și Sfânta Monica

Crucea pectorală purtată de Papa Leon al XIV-lea în ziua alegerii sale, 8 mai, poartă un mesaj puternic de sfințenie episcopală. În ea sunt încorporate fragmente de os de la sfinți profund legați de tradiția augustiniană – martori ai credinței a căror viață reflectă fidelitate, reformă, slujire și martiriu.

În centrul crucii se află o relicvă a Sfântului Augustin, marele Părinte al Bisericii care a învățat că privirea interioară este cheia întâlnirii cu Dumnezeu și a înțelegerii cuvântului Său – ceva ce trebuie îmbrățișat atât cu credință, cât și cu rațiune, astfel încât să poată fi împărtășit cu alții. Crucea, pe care Papa Leon al XIV-lea a purtat-o atunci când a apărut pentru prima dată lumii de la balconul central al Bazilicii San Pietro, este bogată în simbolism. Alături de relicva Episcopului de Hippo – părintele spiritual al Ordinului Augustinian și călăuză permanentă prin Regula și scrierile sale – se află fragmente de la alți patru sfinți: Monica, Toma de Villanova, Fer. Anselmo Polanco și Ven. Giuseppe Bartolomeo Menochio.

Relicvele au fost alese de pr. Josef Sciberras, Postulatorul general al Ordinului Augustinian, ca un cadou din partea Curiei generale pentru confratele lor, Cardinalul Robert Prevost, când a fost numit Cardinal la 30 septembrie 2023. Fiecare relicvă reprezintă o figură a cărei viață reflectă un aspect-cheie al sfințeniei în cadrul familiei augustiniene. Vorbind pentru Vatican Media, pr. Sciberras a spus că este foarte bucuros de alegerea noului Papă.

Fragmentul de os al Sfântului Augustin amintește de Ordinul Sfântului Augustin, instituit de Scaunul Apostolic în 1244. De-a lungul secolelor, Ordinul a urmat idealul său de viață comunitară, slujire apostolică, spiritualitate și studiu. Relicva Sf. Monica evidențiază legătura profundă și durabilă dintre Augustin și mama sa. Viața ei a fost marcată de putere și perseverență, iar prin lacrimile și rugăciunile ei neobosite, ea a contribuit la convertirea fiului său. Augustin a laudat virtuțile ei în Confesiunile sale, considerându-le daruri de la Dumnezeu. Papa Francisc avea o devoțiune deosebită față de Sfânta Monica și, atât în calitate de Cardinal, cât și de Papă, îi vizita adesea mormântul din Bazilica Sfântul Augustin din Campo Marzio din Roma. Pentru Ordinul Augustinian, viața Monicăi și drumul fiului său spre convertire și consacrare sunt profund legate între ele – pietre de temelie ale spiritualității augustiniene.

Sfântul Toma de Villanova, care a fost Arhiepiscop de Valencia în secolele al XV-lea și al XVI-lea, a fost un reformator major al vieții consacrate și un adevărat păstor, unul care avea „mirosul oilor sale”, pentru a împrumuta o expresie folosită adesea de

Papa Francisc. A fost cunoscut pentru grija sa neobosită pentru săraci și pentru sprijinul acordat misiunilor din Lumea Nouă. Un teolog strălucit, el a fondat, de asemenea, un seminar în Valencia în 1550, care există și astăzi, chiar înainte de reformele Conciliului de la Trento privind formarea preoților.

Fer. Anselmo Polanco, Episcop de Teruel, a fost martirizat în timpul Războiului Civil din Spania (1936-1939). A rămas neclintit în datoria sa față de poporul său până la sfârșit, declarând odată: „Atâta timp cât va rămâne măcar unul din turma mea, eu voi rămâne”. Loial atât Papei, cât și poporului său, a fost ucis pentru credința sa de nezdruccinat și mărturia Evangheliei. Ven. Giuseppe Bartolomeo Menochio, Episcop de Porfirie și prefect al Sacristiei Apostolice, a servit ca sacristan pontifical din 1800. În timpul epocii napoleoniene, a rămas ferm în loialitatea sa față de Papă și a îndurat mari greutăți pentru aceasta. Figură centrală în viața Bisericii din Roma, a murit în faimă de sfințenie, la 25 martie 1823. Papa Ioan Paul al II-lea i-a recunoscut trăirea eroică a virtuților în 1991. Menochio este amintit ca un Episcop devotat și singurul care a refuzat să jure credința lui Napoleon, alegând în schimb să își dedice viața pe deplin slujirii poporului roman.

Relicvele Ss. Augustin, Monica, Toma de Villanova, Fer. Polanco și Ven. Menochio au fost păstrate în relicvariul de la sediul Postulatorului augustinian. Pr. Sciberras le-a încredințat expertului în relicve Antonino Cottone, care le-a plasat în interiorul crucii pectorale oferită ulterior celui care avea să devină Papă. „Această cruce nu este doar un obiect decorativ”, explică pr. Sciberras. „Este un semn vizibil al credinței și o reflectare clară a angajamentului pastoral. Relicvele pe care le conține sunt toate legate de tradiția augustiniană și fiecare reprezintă fidelitatea, reforma, slujirea sau martiriul – virtuți care acum călăuzesc și susțin ministerul noului Papă.”

Ce reprezintă și ce semnificații are alegerea primului Papă american

- Interviu cu ambasadorul României la Vatican, George Bologan -

Domnule ambasador George Bologan, v-ați aflat în aceste zile alături de zeci de mii de oameni în Piața San Pietro din Vatican și sunteți un foarte bun cunoscător al Bisericii Catolice și al istoriei creștinismului. Care este părerea dumneavoastră față de alegerea celui de-al 267-lea Papă?

A fost o alegere inspirată. Încă o dată se dovedește că Biserica de peste 2.000 de ani reușește să se mențină și să fie rezilientă (tot e un cuvânt foarte des folosit în zilele noastre). A fost un o alegere rapidă în condițiile în care am avut primul Conclav cu cel mai mare număr de cardinali din toată lumea. Ni s-a reconfirmat tuturor că în Biserică există o altă abordare, care nu are de-a face cu logica criteriilor politice. Am observat un model de discreție, păstrare a secretului, spre deosebire de alte situații când ”pe surse” se scurg informații, fără ca acestea să fie verificate. Ar fi bine să ne inspire și pe unii dintre noi acest exemplu de decență și de responsabilitate. A avut loc un vot fără campanie electorală deoarece programul tuturor cardinalilor era același: vestirea Evangheliei și atractivitatea acesteia într-o epocă digitală. În alegerea unui Papă ne aflăm într-o altă logică, departe de schemele ideologice și criteriile politice. Inspirația Sfântului Duh a fost reconfirmată alegându-se un Papă de care timpul nostru are nevoie, un Papă misionar. Va fi cu siguranță un om al dialogului, un mediator de pace într-o perioadă în care clima politică internațională are nevoie de un om de echilibru și de o voce etică.

Care este cheia interpretării numelui de Leon al XIV-lea?

Marea de oameni care s-a revărsat în Piața San Pietro și pe străzile din jurul Vaticanului, în aceste zile, era curioasă cum se va numi noul succesori al Sfântului Petru. Așa cum pentru Benedict al XVI-lea și pentru Francisc alegerea numelui a fost un indiciu al pontificatului lor, inspirându-se fiecare din viziunea și regulile celor doi Sfinți, Benedict patronul Europei și Francisc de Assisi și în cazul lui Robert Francis Prevoșt alegerea de a se situa în siajul învățaturii și viziunii Papei Leon al XIII-lea este relevant. Papa Leon al XIII-lea a pus bazele doctrinei sociale, în mare, temele pontifica-

tului său au fost dreptatea socială, cultura și educația. Prin documentul „Rerum Novarum” Leon al XIII-lea a ”vorbit” lumii despre problemele sociale și economice într-o epocă în care secularismul începea să se răspândească. Binele spiritual și material al omenirii a fost o preocupare a lui Leon al XIII-lea și cu siguranță vor fi și pentru noul Suveran Pontif.

Care este cheia interpretării numelui de Leon al XIV-lea?

Să întrupeze chemarea de a fi apostol al lumii și de a-l face atractiv pe Hristos. Într-o cultură digitală întrebările cu caracter teologic și spiritual rămân prezente, iar omul deșolat al epocii noastre are nevoie de a fi îndrumat pentru a se reconecta cu sacralul. Pentru că tot suntem în veacul inteligențelor, probabil Leon al XIV-lea va pune în valoare inteligența spirituală.

Sunteți și teolog, motiv pentru care am dori să explicați cititorilor noștri ce semnificații poate avea faptul că Robert Francis Prevoșt este călugăr augustinian?

Ordinul Sfântului Augustin a fost fondat de acesta cu scopul de a trăi și promova spiritul de comunitate așa cum l-au trăit primele comunități creștine (Faptele Apostolilor 4, 32-35). Ordinul Sfântului Augustin s-a născut din punct de vedere juridic în martie 1244, în timpul Papei Inocențiu al IV-lea. Ordinul, încă de la începuturile sale, l-a recunoscut pe Sfântul Augustin de Hippo drept părintele, învățătorul și ghidul său spiritual, nu numai pentru că a primit de la el Regula și denumirea, ci și pentru că a moștenit de la el doctri-

(continuare în pag. 9)

Scrisoarea PF Cardinal Lucian către Papa Leon al XIV-lea

Sfinte Părinte,

În numele Episcopilor catolici de ambele rituri din cadrul Conferinței Episcopale din România, al preoților, călugărilor și credincioșilor noștri, cu profundă bucurie și cu devotament filial, doresc să vă adresez cele mai sincere urări, însoțite de cordiale felicitări, cu ocazia alegerii Sanctității Voastre ca Episcop al Romei și Urmaș al Sfântului Petru.

Această fericită alegere constituie pentru noi un prilej de a ne uni în jurul Sanctității Voastre pentru a vă transmite cele mai alese gânduri, precum și stima și afecțiunea noastră, uniți în rugăciune către Domnul pentru darul pontificatului, încredințând mijlocirii materne a Preasfintei Fecioare Maria slujirea apostolică la care ați fost chemat.

Sfinte Părinte, dorim să vă asigurăm de deplina noastră comuniune și de întreaga noastră fidelitate față de Evanghelie și față de misiunea Bisericii pentru binele Poporului lui Dumnezeu. Cu smerenie vă rugăm

să ne pomeniți în rugăciunile Sanctității Voastre, așa cum și noi vă vom fi aproape în fiecare zi, cu iubire și devotament.

Cu privirea îndreptată spre exemplul luminos al Fericitorilor noștri Episcopi Martiri Greco-Catolici Români, beatificați la Blaj pe 2 iunie 2019 de către iubitul predecesor al Sanctității Voastre, Papa Francisc, ne reînnoim ascultarea filială față de Urmașul lui Petru, încredințând în același timp Sanctității Voastre, ca un « memento », nevoile Bisericii noastre din România și cerându-vă binecuvântarea părintească,

+ Cardinal Lucian MUREȘAN
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolice
Președintele Conferinței Episcopale din România

www.bisericaromanaunita.ro

(urmare din pag. 8)

na și spiritualitatea care pune accentul pe fraternitate, spiritul de comunitate și lucrarea misionară. Sfântul Augustin este unul din părinții venerați atât în Biserica Catolică cât și în cea Ortodoxă, prin urmare formarea augustiniană lasă să se întrevadă o înclinație către dialogul ecumenic și interreligios. De fapt deviza episcopală aleasă de Papa Leon al XIV-lea „In illo uno unum” (în El singur, Unul) îl citează pe Sfântul Augustin pentru a sublinia că deși suntem mulți creștini și diferiți, noi creștinii suntem toți una în Hristos. Papa Leon al XIV-lea întruchipează o viziune eclezială universală, inclusivă, atentă atât la fidelitatea față de Tradiție, cât și la provocările pastorale contemporane. Cu siguranță nu vom avea un papă care să facă administrație sau politică, ci un slujitor al Evangheliei, reperul care poate să îl înalțe pe om și să-i regenereze speranțele în mai bine, într-o lume în care valorile morale au decăzut mult, iar societatea s-a degradat vizibil. Inspirându-se din învățătura Sfântului Augustin noul Episcop al Romei va fi un păstor pragmatic care va promova cultura întâlnirii și a dialogului.

Faptul că este primul papă nord-american, Vaticanul își va doza influența?

Zâmbesc deoarece, așa cum am mai menționat, Biserica are alte criterii care nu fac parte din categoriile politice. Bineînțeles că pentru SUA este un motiv de orgoliu, acest fapt s-a văzut și în reacția imediată a președintelui Donald Trump. Ca percepție generală probabil va avea un sens și faptul că este cetățean al SUA. Să nu uităm că și-a desfășurat o bună parte din activitatea de episcop în Peru, în diecezele de Chiclayo și Callo. O altă nuanță în această ”analiză” este fap-

tul că, după alegerea ca Papă s-a adresat mulțimii în limbile italiană și spaniolă, nu și în engleză. Vaticanul nu are nevoie să își potențeze influența. Să ne gândim că aproape 1,4 miliarde de oameni din populația globului este alcătuită din catolici. În aceste zile în Piața San Pietro s-a putut vedea și numărul foarte mare de credincioși veniți din toate colțurile lumii, americani, asiatici, europeni, africani, foarte mulți tineri, aceasta este o imagine vie a catolicității, unitatea în diversitate, interacțiunea cu oameni din țări și culturi diferite care generează fraternitatea universală, singura în măsură să depășească frontierele prejudecăților și ale resentimentelor naționale.

Cum vedeți evoluția relațiilor cu România?

Atenția acordată de mass-media internațională alegerii noului Suveran Pontif, participarea a sute de mii de oameni la înmormântarea Papei Francisc, zecile de mii de suflete care au așteptat alegerea urmașului Sfântului Petru și reacțiile neîntârziate ale liderilor lumii, care au lăsat impresia unei competiții în a se grăbi să îl felicite pe noul Papă, au arătat doar o parte a însemnătății de a avea relații diplomatice bune cu Sfântul Scaun și a influenței pe care acesta o poate exercita la nivel global. Pentru unii, cu siguranță, va conta în ecuația relațiilor și faptul că este un Papă american, dar menționez, nu este un aspect definitoriu.

Din punct de vedere al dialogului confesional, sunt optimist că o întâlnire a Preafericitului Patriarh Daniel cu Papa Leon al XIV-lea va reprezenta un capitol important în evoluția unității creștine într-o epocă în care a te declara creștin devine deseori un act de curaj mai degrabă decât de libertate.

Sursa: Alison Mutler | universul.net

Alături de oameni ai străzii la masa festivă de Paști

Episcopul Greco-Catolic de Oradea, Preasfinția Sa Virgil Bercea, a fost prezent astăzi la cantina socială a Asociației Caritas Eparhial Oradea, unde a luat parte la masa festivă de Paști, alături de 40 de beneficiari – oameni ai străzii și persoane aflate în dificultate.

Masa a fost una cu adevărat de sărbătoare: ciorbă de perișoare, sarmale cu ciolan afumat, cozonac, ou roșu, cafea, vin și multă bucurie. Cei prezenți au cântat împreună „Cristos a Înviat!”, au primit binecuvântarea mesei, au ciocnit ouă roșii în spiritul Învierii Domnului și s-au bucurat de o clipă de normalitate, de gesturi de prețuire și apropiere. Au fost serviți la mese de volun-

tarii prezenți, dar și de președintele asociației, pr. Olimpiu Todorean, de Preasfinția Sa și de invitații cu care acesta a venit însoțit.

Prezența Preasfințitului Virgil în mijlocul celor mai vulnerabili și în momente de sărbătoare este devenită tradiție, un moment pe care îl așteptăm cu drag de fiecare dată când este posibil.

La plecare, fiecare dintre cei prezenți la masa de prânz a primit un pachet cu conserve și pâine.

Teodora BODA
Asistent social principal

Emoție și comuniune, binecuvântare și alinare!

Am avut bucuria de a avea alături de noi la „Casa Frențiu” pe Preasfinția Sa, Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, joi, 17 aprilie a.c..

Întâlnirea a fost un prilej bun în care rezidenții centrului au primit prescură sfințită, adusă în dar de Preasfinția Sa, iar ei, la rândul lor, au oferit spre ascultarea oaspetelui nostru o cântare religioasă specifică Sărbătorii Învierii Domnului. De altfel, datorită activității de ieri, rezidenții au arătat invitatului nostru rezultatul îndemnării și imaginației lor concretizate în ouăle frumos pictate pe care le-au așezat în coșulețe și alte elemente ornamentale cu tematică pascală.

La eveniment au fost prezenți și pr. Olimpiu Todorean, președintele Asociației Caritas Eparhial Oradea, și pr. Ștefan Madarasi, coordonatorul centrului.

Rezidenții s-au bucurat de cuvintele Preasfinției Sale, au exprimat dorința vederii și s-au rugat împreună „Tatăl nostru”, au primit binecuvântare pentru masa de prânz și au mers împreună în sala de mese,

unde au servit prânzul.

Emoția, zâmbetele senine, atmosfera veselă și intensul acestor momente fac ca această întâlnire să fie deja una memorabilă!

Mulțumim Preasfinției Sale pentru bunul și frumosul oferite fiecărui rezident prin cuvintele alese care au generat o stare de bine și o stare de sărbătoare în sufletul fiecăruia dintre noi!

Teodora BODA
Asistent social principal

Preasfinția Sa Virgil Bercea la Audiența Generală din Aula Paul al VI-lea

Cei circa 5000 de pelerini au fost primiți în audiență jubiliară, în Aula Paul al VI-lea din Vatican, miercuri, 14 mai a.c., pontiful spunându-le: „Mă bucur să vă întâlnesc aici chiar cu ocazia Jubileului speranței, al cărui fundament indestructibil este Învierea lui Isus. Bine ați venit la Roma! Sunt fericit să vă întâlnesc și să dedic una dintre primele întâlniri ale pontificatului meu credincioșilor de rit oriental”.

Din România, la audiența jubiliară au participat: Preasfinția sa Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea; Preasfinția sa Claudiu Lucian Pop, episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla; Preasfinția sa Mihai Frățilă, episcop greco-catolic de București; Preasfinția sa Călin Ioan Bot, episcop greco-catolic de Lugoj și Preasfinția sa Cristian Dumitru Crișan, episcop auxiliar al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș.

„Sunteți prețioși” – le-a spus. „Privindu-vă mă gândesc la varietatea originilor voastre, la istoria glorioasă și la suferințele amare pe care multe dintre comunitățile voastre le-au îndurat sau le îndură. Aș dori să reiterez ceea ce papa Francisc a spus despre Bisericile Orientale: Sunt Biserici care trebuie iubite: ele păstrează tradiții spirituale și sapiențiale unice și au atât de multe să ne spună despre viața creștină, despre sinodalitate și liturgie; gândiți-vă la Părinții Bisericii, la Concilii, la monahism: comori neprețuite pentru Biserică” (Discurs către participanții la Adunarea ROACO, 27 iunie 2024).

Citându-l pe papa Leon al XIII-lea, primul pontif care a dedicat un document specific demnității Bisericilor Orientale, Sfântul Părinte a evidențiat rolul unic și privilegiat al acestora, legat de contextul original al Bisericii de la începuturi. Însă, pontiful a reiterat preocuparea de atunci a papei Leon al XIII-lea, spunând că „este foarte relevantă astăzi, deoarece în zilele noastre atât de mulți frați și surori de rit oriental, inclusiv unii dintre dumneavoastră, constrânși să fugă din teritoriile lor de origine din cauza războiului și a persecuțiilor, a instabilității și a sărăciei, riscă, ajungând în Occident, să-și piardă nu doar patria, ci și propria identitate religioasă. Și astfel, odată cu trecerea generațiilor, se pierde patrimoniul inestimabil al Bisericilor Orientale”.

„Biserica are nevoie de voi. Cât de mare este contribuția pe care Orientul creștin ne-o poate oferi astăzi! Cât de mult avem nevoie să recuperăm sensul misterului, atât de viu în liturgiile voastre, care implică persoana umană în totalitatea sa, cântă frumusețea mântuirii și stărnesc uimirea față de măreția divină care îmbrățișează micimea umană!

Și cât de importantă este redescoperirea, chiar și în Occidentul creștin, a sentimentului primatului lui Dumnezeu, a valorii mistagogiei, a mijlocirii neînceta-

te, a peninței, postului, plânsului pentru propriile păcate și pentru cele ale întregii umanități (penthos), atât de tipice spiritualității orientale!

Prin urmare, este esențial să vă prețuiți tradițiile fără a le dilua, poate din comoditate și confort, așa încât să nu fie corupte de un spirit de tip consumist și utilitarist”.

Papa Leon al XIV-lea a amintit că unele Biserici Orientale suferă în contexte de război, reiterând că popoarele doresc pacea. „Războiul nu este niciodată inevitabil, armele pot și trebuie să fie reduse la tăcere, pentru că ele nu rezolvă problemele, ci le sporesc; pentru că intră în istorie făuritorii de pace nu cei care seamănă moarte. Totodată, pontiful a îndemnat la respingerea viziunilor maniheiste tipice narațiunilor violente, care împart lumea în buni și răi.

„Biserica nu va obosi să repete: faceți să tacă armele!” – a spus pontiful, mulțumindu-le aceluia care, prin tăcere, prin rugăciune, prin oferirea zilnică a suferinței, perseverează și rezistă în ținuturile lor, mai ales în Orientul Mijlociu.

Evidențiind că astăzi, mai mult ca oricând splendoarea Orientului creștin cere eliberarea de orice dependență de cele lumești și de orice tendință contrară comuniunii, pentru a fi credincioși în ascultarea și mărturia Evangheliei, papa Leon al XIV-lea a spus, la finalul discursului adresat participanților la Jubileul Bisericilor Orientale: „Vă mulțumesc pentru aceasta și vă binecuvântează din inimă, cerându-vă să vă rugați pentru Biserică și să înălțați rugăciunile voastre puternice de mijlocire pentru ministerul meu.”

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă a copiilor din clasa a III-a A

Duminică, 4 mai 2025, Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea a fost cuprinsă de emoție, lumină și rugăciune, găzduind un eveniment de o mare însemnătate spirituală: prima Spovadă și Împărtășanie Solemnă a elevilor clasei a III-a A, *Step by Step*. Alături de învățătoarele lor, doamnele Iacob Elena și Marian Andrada, copiii au trăit un moment unic în viața lor de creștini, primindu-L pentru prima dată pe Isus în Sfânta Euharistie.

Într-o atmosferă de profundă reculegere, elevii, îmbrăcați în haine albe, simbol al purității, au pășit cu emoție spre altar, pregătiți sufletește prin rugăciune, spovadă și cateheză. Participarea lor la Sfânta Liturghie și primirea Euharistiei reprezintă un pas esențial în parcursul credinței lor, fiind o întâlnire personală și vie cu Cristos.

Sfânta Împărtășanie Solemnă este unul dintre

cele șapte sacramente ale Bisericii Catolice, iar pentru un copil, este un moment sacru, prin care primește în suflet harul divin, iubirea lui Dumnezeu și forța spirituală de a crește în credință. Este o sărbătoare a inimii și a sufletului, o întărire în drumul spre maturizarea spirituală.

Părinți, rude, profesori și întreaga comunitate au fost martorii acestui moment de neuitat, unind glasurile în rugăciune și mulțumire. Ziua s-a încheiat cu o agapă, pregătită cu mare bucurie de părinții copiilor, îmbrățișări și fotografii, dar mai ales cu o promisiune tăcută în sufletele copiilor: aceea de a rămâne aproape de Dumnezeu, cu inima curată și plină de iubire.

Această zi binecuvântată va rămâne pentru toți cei prezenți o amintire sfântă, o mărturie a credinței care înflorește în inimile celor mici.

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă a copiilor din clasa a III-a C

Cât de frumos au răsunat glasurile copiilor clasei a III-a C, ai Liceului Greco-Catolic Iuliu Maniu, astăzi, în Biserica Schimbarea la Față Velența, cu ocazia Primei Sfinte Împărtășanii solemne!

După multe pregătiri, au ajuns ziua mult așteptată, a primirii Sfintelor Taine. Pentru prima dată L-au cunoscut pe Isus mai îndeaproape și și-au pregătit inimile pentru vizita Regelui Cerului și a Pământului prin rugăciune, au primit la Spovadă iertarea gratuită a prietenului lor, Isus, întâlnindu-se în mod tainic cu El în Sfânta Împărtășanie.

Îmbrăcați asemeni îngerilor, copiii au cântat din tot sufletul, participând cu entuziasm, cu mari emoții și trăiri și s-au bucurat de marele Dar primit, alături de familiile lor care le-au fost aproape și i-au însoțit cu

prezența, dragostea și rugăciunea.

Am trăit momente de mare bucurie și speranță că acest moment înălțător, va rămâne adânc întipărit în inimile și în memoria tuturor celor prezenți. Cu Prima Sfântă Spovadă și Împărtășanie solemnă nu se încheie drumul copiilor de cunoaștere și apropiere de Domnul ci viața lor spirituală va începe să crească pentru a atinge izvorul milostirii și iubirii lui Dumnezeu.

Calde mulțumiri Preasfinției Sale, Virgil Bercea, părintelui Antoniu Suciu, domnului profesor George Demian și sorei Ana, care în această perioadă le-au fost copiilor călăuze pe această cărare, le-au însuflit căutarea de Dumnezeu și au mediat întâlnirea cu nemărginita Lui iubire.

Andreea BULC și Diana MALAN

Sfințirea Bisericii „Sfântul Ioan Botezătorul” din Ginta

La Parohia „Sfântul Ioan Botezătorul” din Ginta s-a sfințit noul lăcaș de cult. La eveniment au participat pr. vicar general Mihai Vătămănelu, pr. rector al Seminarului din Oradea, Anton Cioba, pr. arhidiacon Grațian Guiaș, primarul comunei Căpâlna, dl. Birău Răzvan, preoți din împrejurimi și credincioși. Răspunsurile la slujba de sfințire și la Sfânta Liturghie au fost date de corala mixtă condusă de maestrul dr. Radu-Ioan Mureșan.

În timpul sfințirii mesei altarului, pr. vicar general Mihai Vătămănelu a dat citire hrisovului, amintind faptul că Parohia Greco-Catolică din Ginta a fost înființată în anul 1998 de către pr. Iulian Terec, urmând ca, în același an, să fie sfințită capela amenajată în fosta casă parohială, locul unde astăzi se află noul lăcaș de cult. În masa Sfântului Altar au fost așezate moaștele Fericiților Episcopi Martiri Greco-Catolici Valeriu Traian Frențiu și Ioan Bălan.

La final, Preasfinția Sa Virgil a mulțumit preoților, autorităților locale și credincioșilor implicați în ridicarea lăcașului de cult și a oficiat Rânduiala Panahidei pentru Sfântul Părinte Papa Francisc și pentru toți cei răposați din parohie.

**Biroul de Presă
Cristian CIULEA**

Vizita Familiei regale și comemorarea Papei Francisc în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea

În data de 22 aprilie 2025, Majestatea Sa Margareta, Custodele Coroanei, și Alteța Sa Regală, Principele Radu, au vizitat Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea, însoțiți de Preasfinția Sa Virgil Bercea. Evenimentul s-a desfășurat în contextul vizitei regale de trei zile în municipiu.

Cu profund respect și reculegere, familia regală și episcopul greco-catolic al Oradei au aprins lumânări și au rostit rugăciuni pe solea catedralei, în fața chipului Sfântului Părinte Papa Francisc, trecut la Casa Tatălui Ceresc în ziua precedentă, pe 21 aprilie 2025.

În cadrul unei alocuțiuni emoționante, Preasfinția Sa Virgil Bercea a transmis un mesaj de speranță și reverență.

Familia Regală a României s-a aflat în Oradea în perioada 22–24 aprilie, într-o vizită oficială. În prima zi, Majestatea Sa și Principele au fost întâmpinați la sediul Primăriei de autoritățile locale, iar ulterior s-au întâlnit cu PSS Sofronie Drincec la Episcopia Ortodoxă. Ziua s-a încheiat la Catedrala Greco-Catolică „Sfântul Nicolae”, unde au adus un ultim omagiu Sfântului Părinte.

Biroul de Presă EGCO, Cristian CIULEA

Pelerinaj la Sanctuarul Îndurării Divine, Polonia

Pelerinajul organizat de Terțiarilor Franciscani, de *Solemnitatea Îndurării Divine* în Polonia, 25-27 aprilie, ne-a prilejuit trăiri de har și fericită părtășie. Am trăit momente deosebite care au trezit în fiecare dintre noi dorința, ca la întoarcere, să facem cunoscută tuturor experiența noastră.

În ziua de 25 aprilie ne-am întâlnit cu toții la Liturghia de dimineață a Sanctuarului Eparhial Maica Domnului din Oradea, unde am cerut binecuvântarea lui Dumnezeu să mergem împreună, să trăim cu adevărat îndurarea divină.

Conducătorul spiritual, părintele Alin Arendaș prin vocea caldă, cântările frumoase, prin sfaturile dăruite și prin spovezile efectuate, ne-a facilitat obținerea acelei indulgențe plene pe care Isus Îndurător o dăruiește tuturor celor care o caută și îndeplinesc condițiile cerute. Așadar, îi mulțumim din suflet pentru aceasta.

La Wadowice am avut parte de o Sfântă Liturghie în rit răsăritean celebrată în capela în care a fost botezat Karol Wojtyła, viitorul Papă. Doi seminariști ai institutului teologic orădean, Răzvan Pașca și Ștefan Nemeș l-au asistat cu vrednicie pe părintele Alin. A urmat vizita la Muzeul Casei Memoriale a Sfântului Părinte Ioan Paul al II-lea, unde am avut parte de un moment special.

Ne-am îndreptat apoi spre Czestochowa, la Mănăstirea Jasna Gora sau Muntele Luminos, care adăpostește Icoana făcătoare de minuni, Madona Neagră, loc de pelerinaj internațional.

Duminică a fost Liturghia solemnă din Sanctuarul Milostivirii Divine trăită împreună cu pelerini din întreaga lume alături de mulțimea copleșitoare a polonezilor. Primul nostru drum a fost la Capela care găzduiește moaștele Sfintei Faustina și Icoana originală a lui Isus Îndurător spre închinare. Din nou, cu inimile pline de încredere, am așezat intențiile noastre la Altarul lui Isus. Apoi am ascultat Sfânta Liturghie în limba engleză cu speranța de a primi indulgența pleneră pentru propriul suflet sau pentru un suflet din purgator.

Drumul de întoarcere a fost plin de bucurie și recunoștință pentru harurile primite. S-au legat noi prietenii, s-au întărit unele vechi. Cert este că ne-am umplut sufletele de bucurie, de iubire și de speranță în Milostivirea lui Dumnezeu.

Maria-Mirela FILIMON
Ioana BĂDICEANU TOTH

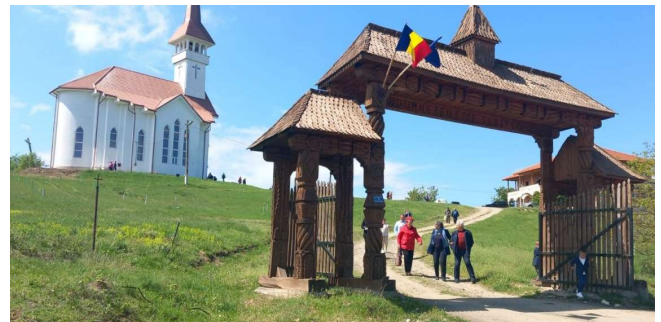
Călătorie spirituală la Băsești

În ziua de duminică, 27 aprilie 2025, duminica Tomii, la inițiativa Asociației AGRU, în colaborare cu Reuniunea Mariană și Biroul Pastoral, un grup de aproape 50 de credincioși însoțiți de Părintele Sorin Crăciun au călătorit spre Băsești, loc încântător, binecuvântat, impregnat de spiritualitate și de istorie, pentru a participa la o serie de celebrări liturgice și evenimente culturale organizate cu ocazia sărbătorii hramului mic al Mănăstirii Greco-Catolice „Adormirea Maicii Domnului – Sfântul Gheorghe” din localitate.

Gazda primitoare a evenimentului a fost Părintele Grigore Borzoș, ieromonah și rector al bisericii mănăstirești, care, alături de toți organizatorii, prin programul bogat al acestui eveniment de suflet a dorit să ofere credincioșilor prilejul de a se ruga împreună, de a reflecta asupra moștenirii istorice și spirituale a zonei, de a celebra, în comuniune, valorile care le definesc identitatea și de a se bucura împreună.

Pentru început, a fost celebrată Sfânta Liturghie Arhierescă de către Preasfințitul Vasile Bizău, episcop de Maramureș, urmată de un Parastas

În Casa memorială recent renovată a lui Gheor-

ghe Pop de Băsești, care a putut fi astfel și vizitată, a urmat un simpozion istoric dedicat unor personalități politice și bisericești care au activat la Băsești, în special celui care a dat numele localității. George Pop de Băsești a ajuns să vadă, măcar pentru câteva luni, înainte de plecarea la Domnul, împlinirea idealurilor pentru care a luptat, a suferit și a trăit o viață, până la vârsta de 84 de ani

Nu a lipsit o agapă pregătită cu mult suflet și pricepere, după rețete autentice, de către priceputele credincioase.

Laura OLOGU
Biroul Pastoral

Dezvelirea și binecuvântarea bustului Fericitului Episcop martir Valeriu Traian Frențiu

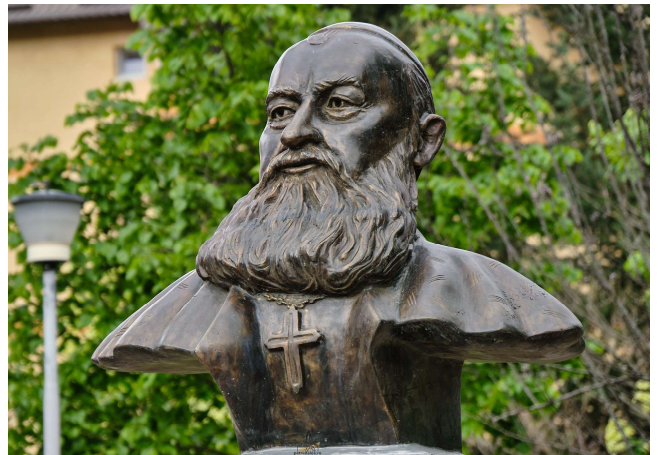
Duminică, 27 aprilie 2025, la Reșița, PSS Ioan Bot a celebrat Sfânta Liturghie arhierescă la Biserica Greco-Catolică „Sfânta Fecioară Maria de la Fatima” din cartierul Govândar.

După Sfânta Liturghie, în Parcul „Episcop Martir Dr. Valeriu Traian Frențiu”, a fost dezvelit și binecuvântat bustul dedicat ierarhului martir.

Bustul a fost realizat de artistul plastic prof. Eugen Petri, la inițiativa Asociației Generale a Românilor Uniți, Greco-Catolici Reșița, cu sprijinul Primăriei Municipiului Reșița.

Au fost rostite alocuțiuni din partea episcopului de Lugoj, a primarului Ioan Popa, a artistului Eugen Petri și a inițiatorului proiectului, Bogdan Andrei Mihele. Diplome de apreciere au fost oferite celor implicați în susținerea proiectului.

Manifestarea a avut loc cu ocazia împlinirii a

150 de ani de la nașterea Fericitului Episcop Martir Valeriu Traian Frențiu, aniversată vineri, 25 aprilie 2025.

Sursa: Pagina de Instagram Episcopia Lugoj

Foto: © Petre Dalea

Vizita Episcopului de Brescia și Liturghia Arhierescă din Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea

În data de 6 mai 2025, Excelența Sa Monsenior Pierantonio Tremolada, episcop de Brescia, a oficiat Sfânta Liturghie alături de Preasfinția Sa Virgil Bercea, în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea. La Liturghie au participat pr. Gabriel Bubo, protopop de Oradea, alături de 50 de preoți de rit latin din Italia, însoțitori ai Preasfinției Sale Pierantonio Tremolada, care se află într-o vizită în țara noastră, fiind prezent la Oradea în zilele de 6 și 7 mai a.c.

Ca semn de prețuire, Preasfinția Sa Virgil Bercea i-a oferit în dar un engolpion cu icoana Sfintei Fecioare Maria cu pruncul Isus în brațe, semn distinctiv pentru episcopii de rit bizantin. La finalul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa Virgil Bercea a primit, la rândul său, o miniatură a statuii Papei Paul al VI-lea, reproducere a statuii originale aflate la Brescia.

În omilia sa, Mons. Pierantonio Tremolada a

mulțumit pentru primirea călduroasă și afectuoasă cu care a fost întâmpinat în Episcopia de Oradea, numind vizita „un dar de la Dumnezeu”. A amintit despre Biserica Universală ca loc în care comuniunea este trăită pe deplin, dincolo de locuri, culturi și distanțe, subliniind că fraternitatea și unitatea catolică rămân neschimbate.

La finalul omiliei, Preasfinția Sa Pierantonio Tremolada a cerut de la Domnul darul credinței peste toți cei prezenți: darul prezenței vii a lui Cristos în trupul și sângele Său, prezente pe Masa Sfântului Altar.

Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA

Înființarea Oficiului pentru consiliere spirituală și numirea Exorcistului Eparhial

Luni, 5 mai 2025, PSS Virgil Bercea, prin Decretul Episcopal nr. 521 l-a numit pe Preacucernicul Părinte Anton Cioba în funcția de exorcist al Eparhiei de Oradea.

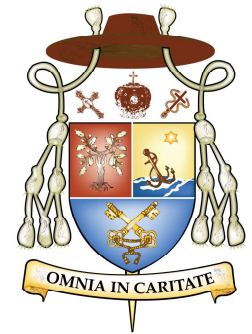
Marti, 6 mai 2025, PSS Virgil Bercea, prin Decretul Episcopal nr. 533 a constituit, la nivelul Eparhiei de Oradea, Oficiul pentru Consiliere Spirituală.

Atribuțiile Oficiului pentru Consiliere Spirituală având următoarele:

- Alcătuirea unei echipe de specialiști în domeniile psihologiei, medicinei și al religiei în vederea ascultării și consilierii persoanelor care solicită sprijin spiritual și psihologic;
- Celebrarea rugăciunilor de eliberare și, după

caz, a exorcismelor, pentru persoanele care, după expertiza pozitivă, prezintă necesitatea acestora;

Oficiul pentru Consiliere Spirituală face parte Curia Eparhială a Eparhiei de Oradea și este coordonat de către Exorcistul Eparhial, având sediul în Complexul din Parcul Traian, Nr. 20, Oradea.

Datele de contact ale Oficiului/exorcistului sunt: exorcistegco@gmail.com; tel. 0773717929

Aniversarea centenarului Școlii de Arte „Francisc Hubic”

Pe data de 12 mai 2025, Părintele Vicar General, Mihai Vătămănelu a participat din partea Episcopiei Greco-Catolice de Oradea la concertul organizat la Muzeul Țării Crișurilor cu ocazia împlinirii a 100 de ani de existență a Școlii de Arte „Francisc Hubic”. În cadrul evenimentului a concertat și corul „Francisc Hubic” dirijat de maestrul prof. dr. Radu Ioan Mureșan.

*Stimate Domnule Director,
Distinse oficialități,
Doamnelor și Domnilor,*

Sunt onorat să mă aflu astăzi în mijlocul dumneavoastră, în cadrul acestui moment aniversar – Francisc Hubic – organizat de Școala de Arte „Francisc Hubic”, Consiliul Județean Bihor și Muzeul Țării Crișurilor. Vă salut pe toți în numele Preasfințitului Virgil Bercea, care, din păcate, astăzi nu poate fi prezent.

Preot, compozitor, dirijor și educator, Francisc Hubic a întruchipat idealul slujitorului Bisericii care, fidel spiritului greco-catolic, a unit vocația sacerdotală cu angajamentul cultural și pedagogic. Într-o vreme în care Oradea era plină de efervescență intelectuală și de inițiative artistice, el a fondat, în urmă cu 100 de ani, la Palatul Episcopal, „Academia de arte și cultură”, care se dorea a fi un centru de formare muzicală și umanistă. O școală de artă, un loc deschis tinerilor talentați, indiferent de originea lor, unde se cultiva nu

doar tehnica muzicală, ci și profunzimea lăuntrică, disciplina personală și sensibilitatea față de frumos.

Ca dirijor și compozitor, Francisc Hubic a promovat un repertoriu inspirat din liturgia Bisericii și din tradițiile românești, căutând o armonie între vocația sacră și expresia identității naționale.

Apartenența la Biserica Română Unită, pentru Francisc Hubic, era o adeziune și o trăire profundă: educația, demnitatea și cultura le-a trăit ca expresii concrete ale unei credințe vii și lucrătoare.

Școala de artă pe care a înființat-o a trecut testul timpului, iar anul acesta își sărbătorește centenarul!

Îl felicităm pe directorul acestei instituții, domnul Liviu Buțiu, și pe toți cei care, de-a lungul generațiilor, și-au împlinit destinul artistic între zidurile acesteia – dascăli, elevi, artiști – și le mulțumim tuturor celor care au făcut posibilă această celebrare.

La mulți ani, Școlii de Arte „Francisc Hubic”!

Viață lungă, roade frumoase și ani binecuvântați de Domnul!”

Silvia PANTIȘ

REUNIUNEA MARIANĂ

Luna Mai, luna Fecioarei Maria

Fecioarei Maria, Biserica i-a dedicat în mod special o lună din an și a fost aleasă luna mai, luna florilor, pentru cea mai frumoasă floare ce a trăit pe pământ, dar mai ales pentru frumusețea sufletului Ei curat. Virtuțile-i de neegalat, le recunoaște mai întâi Cerul, prin Arhanghelul Gavril, care o numește plină de har și i se acordă cea mai mare demnitate de a fi Mama Lui Isus, de a fi Născătoare de Dumnezeu. După Dumnezeu, e cinstită în cel mai înalt grad. Pământul a început venerarea Ei prin păstorii și magii, care au preamărit pe Isus și implicit pe Mama Lui. Mat târziu, prin predicile Lui Isus, admirația oamenilor se răsfrângea și asupra Mamei: „Fericit sânul care te-a purtat...” A fost ca o Mamă pentru apostoli, care după Adormirea Ei, au început să-i înalțe rugăciuni de mijlocire. Primii creștini îi reprezentau chipul alături de Isus. În această lună mai, noi intensificăm rugăciunea rozariului și-i aducem laudă și preamărire prin multe alte rugăciuni propuse de Biserică. Una din ele este Litania Lauretană, care cuprinde rugăciuni și titluri de laudă adresate Ei. S-a auzit prima dată în Biserica Maicii Domnului din Loreto, ce adăpostește casa Familiei Sfinte din Nazaret. Se spune că mai întâi a fost cântată de îngeri. Această Litanie, a fost preluată de cinstitorii Fecioarei Maria și răspândită în toată lumea.

Isus ne-a dăruit-o și nouă ca Mamă pe Sfânta Maria, Mama Lui și Mama Bisericii. E o mare fericire să ne cunoaștem Mama cerească, care a adus bucurie oamenilor care-l așteptau pe Mesia, a adus bucurie îngerilor și Dumnezeului nostru. Ea este Maică nepătată, Maică preacurată, Maică neprihănită. E denumită Fecioară prea înțeleaptă. Știind că înțelepciunea vine de la Spiritul Sfânt, a fost înzestrată din plin cu acest dar, fiindcă a avut cunoașterea Lui Dumnezeu și iubirea desăvârșită.. Gândul și acțiunile Ei erau îndreptate mereu la Domnul.

În 13 Mai avem o sărbătoare a Maicii Domnului, pe care Ea însăși a ales-o, prin apariția Ei la Fatima. În timpul Primului Război Mondial, în anul 1917, Fecioara Maria „coboară din Rai” de șase ori în localitatea Fatima din Portugalia, alegând vizionari pe trei ciobănei, care erau cu oile la păscut în Valea Iria (Valea păcii). Deasupra unui tufan se arată o doamnă foarte frumoasă, îmbrăcată în lumină, cu un rozariu pe mână, așa după cum mărturisesc copiii. Trebuie menționat, că mai întâi le-a apărut copiilor Îngerul Păcii, ca să-i pregătească pentru întâlnirea cu Mama Lui Isus. El i-a învățat rugăciuni. La prima arătare, s-au rugat împreună: „Dumnezeul meu cred în Tine, mă închin, nădăjduiesc și te iubesc! Cer iertare pentru acei care nu cred,

nu ți se închină, nu nădăjduiesc și nu Te iubesc!” La a treia arătare a îngerului, acesta i-a împărțășit pe copii dintr-un potir din care picura sânge, apoi s-a rugat de trei ori: „Preasfântă Treime, Tată, Fiu și Spirit Sfânt, adânc mă închin și îți ofer prea scumpul Trup, Sânge, Suflet și Dumnezeire a Domnului nostru Isus Cristos, prezent în toate chivoturile lumii, drept reparare a vătămarilor cu care este necinstit și îți cer întoarcerea sărmanilor păcătoși pentru vredniciile nesfârșite ale Inimii Sale Preasfinte și prin mijlocirea Inimii Neprihănite a Mariei.”

Fecioara Maria, la a treia apariție, îi învață pe vizionari rugăciunea pe care să o spună la finalul fiecărei decade de rozariu: „O Isuse am meu, iartă-ne păcatele, ferește-ne de focul iadului, du la Ceruri toate sufletele, îndeosebi acelea care au mai mare nevoie de îndurarea Ta.” Cu siguranță aceste rugăciuni le rostim cu mai mare încredere și avânt, știind că n-au fost gândite de oameni, ci au venit direct din Cer. Vizionarii Iacinta, Francisc și Lucia, cu vârste fragede, care nici măcar nu frecventau școala, nu ar fi putut concepe asemenea rugăciuni. Fecioara Maria a venit cu un scop: le cere vizionarilor jertfe de reparare a păcatelor și întoarcerea păcătoșilor, precum și rugăciunea zilnică a rozariului, ca să fie pace în lume. De asemenea cere construirea

unei Capele și Consfințirea la Inima Ei Imaculată. Ea a vindecat bolnavi și a făcut minunea solară, pentru ca oamenii să creadă. Atunci au avut loc multe convertiri. La locul apariției, câțiva ani mai târziu, s-a înălțat Bazilica Fecioara Rozariului, unde se fac multe pelerinaje, unde se înalță la Domnul rugăciuni și suspine, unde se imploră Maica Milei, mijlocitoarea noastră la tronul Ceresc, care continuă să vindece bolnavii și să-i împace cu Dumnezeu. Cei care nu pot ajunge la Fatima, fac pelerinaje a sufletului și inimii, cu rugămintea ca Sfânta Fecioară să-i însoțească la întâlnirea cu Domnul.

Este Poarta Cerului, e sprijinul nostru iar evlavia către Ea, e un semn că ne vom mântui sufletul. Sfintei Matilda i-a spus într-o apariție: „Eu sunt totdeauna de față la patul ultimilor dureri al celor ce îmi slujesc cu evlavie.”

Fecioara Maria continuă să coboare din Rai, de fiecare dată când coboară Isus în timpul Sfintei Liturghii, împreună cu mulți sfinți și îngeri, a căror coruri se unesc cu cele pământești: „Sfânt e Domnul Sabaot, plin e cerul și pământul de mărirea Lui.” Mama noastră iubitoare, vrea să fie aproape de copiii Ei. Prezența Ei radiază lumină, pace și liniște. Doar Ea, frumoasa floare, are petale de haruri și răspândește în lume parfumul speranței.

Ioan Alin CREȚU

Reflecții asupra relațiilor umane prin gestul recunoștinței

Într-o lume din ce în ce mai grăbită, gesturile simple de recunoștință pot părea ne semnificative, dar ele reflectă, de fapt, conexiunile esențiale dintre oameni. A spune „Mulțumesc pentru masă” nu este doar un act de politețe, ci o recunoaștere a dependenței noastre de ceilalți și a efortului pe care aceștia îl depun pentru noi. Acest gest modest vorbește despre apartenență, sacrificiu și comuniune, fiind un indicator subtil al umanității noastre.

Fiecare masă pregătită pentru noi poartă cu sine timpul, grija și intenția unei alte persoane. Aprecierea acestui gest ne amintește că nu suntem izolați, ci parte a unei rețele de relații care ne hrănește nu doar fizic, ci și emoțional. Sociologul Marcel Mauss susținea că darul nu este niciodată gratuit, ci creează o obligație de reciprocitate. Astfel, simpla mulțumire exprimată la finalul mesei nu este doar un răspuns verbal, ci un act prin care întărim legătura dintre noi și celălalt.

În familie, această practică este un liant între generații. Părinții care găsesc pentru copii sau partenerii care își dedică timp unul altuia prin acest gest zilnic creează un spațiu de căldură și siguranță. În lipsa acestor interacțiuni, oamenii pot ajunge să simtă un vid emoțional, pierzând contactul cu sentimentul de apartenență.

Un exemplu elocvent este cel al meselor de sărbători, unde familia se adună și împărtășește nu doar mâncarea, ci și povești, amintiri și afecțiune. Această tradiție nu doar că întărește legăturile familiale, dar și combate sentimentul de însingurare, fiind un moment în care fiecare își reafirmă locul în cadrul comunității sale. De asemenea, în unele culturi asiatice, tradiția „tabehodai” (mese comune cu porții nelimitate) este un simbol al unității și generozității, consolidând relațiile sociale prin împărtășirea hranei.

Când nu ai cui să îi mulțumești pentru masă, înseamnă adesea că te afli într-o izolare emoțională sau socială. Singurătatea nu este doar absența celorlalți, ci și lipsa unui spațiu de împărtășire și de comuniune. În acest context, dezumanizarea nu apare doar prin absența contactului social, ci și prin pierderea sensului acestor gesturi fundamentale. O persoană care nu mai are cu cine împărtăși o masă poate ajunge să perceapă hrana doar ca o necesitate biologică, lipsită de dimensiunea afectivă.

În marile orașe, unde ritmul vieții este accelerat și interacțiunile umane se fragmentează, această realitate devine tot mai frecventă. Mulți oameni mănâncă singuri, în fața ecranelor, înlocuind dialogul real cu un consum pasiv de informații. În astfel de situații, mâncarea își pierde simbolismul de comuniune, iar singurătatea poate deveni o normalitate dureroasă.

Un caz relevant este cel al vârstnicilor care, după pierderea partenerului de viață, ajung să mănânce singuri, fără companie și fără ocazia de a împărtăși momente de bucurie. Studiile arată că acest tip de

izolare crește riscul de depresie și scade speranța de viață. Prin urmare, comunitățile ar trebui să încurajeze interacțiunile sociale, cum ar fi mesele comune organizate pentru persoanele singure sau programele de voluntariat care facilitează împărtășirea meselor. Un exemplu pozitiv este inițiativa „Meals on Wheels”, care oferă hrană vârstnicilor singuri și le permite să aibă un minim de interacțiune socială.

A fi întrebat ce ai dori să mănânci nu este doar un simplu gest de curtoazie, ci o validare a prezenței tale în viața celorlalți. Este un mod de a spune „contezi pentru mine”, de a demonstra că opiniile și dorințele tale sunt importante. Într-o lume din ce în ce mai marcată de individualism, astfel de gesturi devin repere ale unei comunități sănătoase.

În unele culturi, ospitalitatea este ridicată la rang de virtute supremă. De exemplu, în tradițiile orientale, gazda întreabă în mod constant musafirii ce preferințe culinare au și se asigură că toată lumea se simte apreciată. Această practică nu este doar un semn de ospitalitate, ci și un mod prin care oamenii își exprimă respectul și afecțiunea unii față de ceilalți. Totodată, în satele românești încă persistă tradiția în care vecinii își oferă unii altora mâncare gătită, consolidând astfel spiritul de comunitate.

Oamenii care trăiesc în comuniune sunt mai rezistenți emoțional, mai puțin predispuși la depresie și anxietate. Știința confirmă că relațiile sociale puternice sunt esențiale pentru sănătatea mintală și longevitate. În acest sens, o întrebare simplă precum „Ce ai dori să mănânci?” poate avea un impact mai profund decât pare la prima vedere, pentru că implică grijă, respect și dorința de a împărtăși momente de viață. Un studiu realizat de Harvard pe o perioadă de 80 de ani a arătat că relațiile sociale sunt cel mai important factor care determină fericirea și sănătatea pe termen lung.

Recunoștința pentru masă este un simbol al conexiunii umane, un semn că depindem unii de alții într-un mod fundamental. Atunci când avem cui să îi spunem „Mulțumesc pentru masă”, înseamnă că nu suntem singuri, că facem parte dintr-o rețea de sprijin și afecțiune. Dezumanizarea nu vine doar din absența celorlalți, ci și din pierderea acestor gesturi simple, care ne definesc umanitatea. Așadar, să nu uităm să fim recunoscători, să împărtășim și să prețuim comuniunea pe care o avem, chiar și în cele mai mici momente ale zilei.

Pentru a menține aceste conexiuni, este important să păstrăm tradițiile mesei comune și să ne facem timp să împărtășim cu ceilalți nu doar hrana, ci și gândurile și emoțiile noastre. Fie că este vorba despre o masă împărțită cu familia, o întâlnire cu prietenii sau un simplu gest de generozitate față de un străin, aceste momente ne reconfirmă apartenența la umanitate și ne amintesc că adevărata bogăție se află în relațiile pe care le construim.

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă a copiilor din clasa a III-a B

Eugen Ivuț

Pe data de 18 mai 2025, pentru noi, elevii clasei a III-a B, a fost o mare sărbătoare. După ce am căutat să ne apropiem de Isus, prin rugăciune și printr-o cunoaștere mai aprofundată, ne-am întâlnit cu El, în mod tainic, în Prima noastră Spovadă și în Prima noastră Împărtășanie solemnă.

Recunoașcători Bunului Dumnezeu pentru acest mare har, dorim să mulțumim și celor care ne-au însuflit căutarea noastră și ne-au mediat întâlnirea cu Domnul: mulțumim Preasfinției Sale, Virgil Bercea, doamnei director al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, prof. Fernea Bianca, preoților spiritu-

ali și părintelui paroh al Bisericii „Sfântul Gheorghe”, domnului profesor George Demian, doamnelor noastre învățătoare Mateoc Monica, Bogdan Anca și sorei Ana.

Calde mulțumiri și recunoștință părinților și tatorilor celor prezenți, care ne-au fost aproape și ne-au însoțit cu prezența, dragostea și rugăciunea lor.

Călătoria noastră nu se încheie aici, drumul cu Isus continuă. În păstrarea curăției sufletului cerem ajutorul Preacuratei Fecioare Maria și a Îngerului nostru păzitor, dar și îndrumarea și călăuzirea celor dragi.

Această zi va rămâne viu întipărită în inimile noastre!

Întâlnirea Eparhială a copiilor

Pe data de 17 mai 2025, la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” din Oradea a avut loc Întâlnirea Eparhială a Copiilor, ediția 2025.

Evenimentul a debutat prin procesiunea preoților prezenți cu tinerii din parohiile și protopopiatele din Eparhia de Oradea, de la Mănăstirea Franciscană spre Biserica Sanctuarului, unde odată ajunși, tinerii au depus lumânări în fața icoanei Mântuitorului Isus și au fost binecuvântați de Preasfinția Sa Virgil Bercea.

A urmat mai apoi Sfânta Liturghie arhierescă animată de copiii veniți de pretutindeni alături de preoții parohi.

În predica sa, Preasfinția Sa Virgil le-a vorbit celor mici despre poarta sfântă prin care au trecut la intrarea în Sanctuarul Eparhial.

La finalul Sfintei Liturghii a urmat o agapă în parcul de lângă Sanctuarul Eparhial și un moment de

jocuri interactive și dans, timp în care copiii veniți din întregul teritoriu al Eparhiei, au putut să se cunoască mai bine.

Cristian CIULEA
Biroul de Presă EGCO